

İBRET LİK BİR YARGI HATIRASI

2002 Eğitim/Öğretim yılı son günleri, Kadıköy İHL de Başörtülü kızlarımız içeri alınmıyor. Veliler Okul önünde nöbet tutuyorlar. Bu veliler arasında bizim hanımda var; aralıksız her gün gidenler arasında olduğu için dikkat çekiyor; eylemcilerin(!) öncülerinden görülüyordu.

Birinci ordu komutanı Çetin Doğan olayları günü birlik takip ederek videodan izlediği görüntüler doğrultusunda uyarılarda bulunuyor ve talimatlar veriyor diye duyuyoruz. Polisler bizim hanımı sürekli takip ederek gözaltına almak için fırsat kolladığını hissetmiştik. Hatta bize gelip Çetin Doğan'ın bu hanımı tutuklayıp gözaltına alma talimatı verdiğini, polise baskı yapıldığını söyleyenler bile vardı. Fatih'teki ofisimize gelip bize iyilik yapma edası ile uyarıları tekrarlayanlara cevabımız hep aynı oldu. Biz eylemci değiliz; içeri alınmayan kızlarımız bir sıkıntı yaşamamaları diye anneleri orada nöbet tutuyor. Kızlarımız, devamsızlık ediyormuş gibi işlem yapılmaması için her gün okula gitmek zorunda, içeri alınmayınca dışarda bir sıkıntı yaşamamaları için sahip çıkmak zorundayız. Evlatlarına sahip çıkmak suç olmadığına göre, niye tutuklama olsun..? Diyorduk.

Zincir eyleminden bir gün sonra polis, baskılar sebebi ile iyice saldırganlaştı. O gün her şey olabileceğini hissedebiliyorduk. Nitekim beklediğimiz oldu; öğrenciler coplandı; bazı veliler gözaltına alınıp karakola götürüldü. Bunlar arasında olan bizim hanım savcılığa sevk edilip tutuklanınca şok olduk. Haber bana ulaştığında hanım Bakırköy ceza ve tutukevine doğru yola çıkmıştı...

Bir üst mahkemeye itiraz etmek üzere fikri yardım ve destek görüşmelerini yürütürken bir arkadaş, Üsküdar Adliyesinde Ağır Ceza hâkimi olarak görev yapan tecrübeli bir hâkim tanıdığını, onunla görüşüp fikir almak üzere bana randevu alabileceğini söyledi ve görüşerek ertesi gün yanına gidebileceğimi bildirdi. Söylenen gün ve saatte Üsküdar Adliyesine gidip Hâkim Bey'in odasının kapısını çalarak içeri girdim. Yanında olan erkek misafiri ile konuşmasının bitmesini beklemek üzere ayakta beklerken oturmamı işaret etti.

Oturdum; iki üç dakika süren konuşma esnasında duyduklarımdan, Hâkim Bey'in misafirinin Kadıköy Adliyesinde görev yapan ve bizim hanımın tutuklama kararını veren savcı olduğunu, bu kararı baskı ve talimatla vermek zorunda kaldığını anladım. Onlar benim kim olduğumu bilmiyorlardı. Aralarındaki konuşma bitip bana dönerek Hâkim Bey isteğimi sorunca, tutuklandığını konuştuğunuz hanımın eşiyim dedim ve Savcı Bey'in rengi değişti; bozuldular. Bir anda oluşan sessizliği Hâkim Bey'in "burada duydukların burada kalmalı, söylenecek fazla bir şey de yok; tutuklama baskı ve talimatla olduğunu duyduğunuza göre, hukuki tavsiyelerin anlamı da faydası da olmayacağını öğrenmiş oldunuz." bu ifadeleri bozdu. Teferruata girmeye gerek duymadan ayrılıp avukatımızın yanına gittim. İtiraz ettik ama emir demiri çoktan kesmişti; kaynatma ve ekleme şansı da görünmüyordu. İtirazımız reddedildi. Duruşma gününü beklemekten başka bir çaremiz yoktu. Çetin Doğan'ın fendi adaleti yendi. Bütün şüphe okları O'nu işaret ediyordu. Hâkim-Savcı sohbetinde duyduğumuz sır duruşma günü işimize yaradı; olay günü çekilmiş görüntü videolarını mahkeme heyetine izletebildik. Savcı Bey tutuksuz yargılama talep etti ve hanım tahliye oldu; mahkeme tutuksuz devam etti ve sonunda beraatla sonuçlandı.

Geçmiş sabıkalı olan bu zihniyet şimdi yargı bağımsızlığından söz ediyor; sizi bilmem ama ben inanmıyorum. Ağzlarına yakışmadığı gibi inandırıcı da olamıyorlar. Ne dersiniz inandıracakları ahmak bulabilirler mi..? Besleme basın, kadrolu yorumcular oldukça, ahmak taraftarlar eksik olmaz dediğinizi duyar gibiyim...

31.07.2021 Üsküdar

Ahmet Ziya İbrahimoglu